

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΙΑΡΡΕ

ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

ΑΚΟΥΣΕ, Μπή, μου είπε ότι Ρόναλντ Στάντις, ο γετεκέτης, θέλω να σου δηγυθώ με λίγες λέξεις την ιδέασι τού Τσάρλιν Σίνλευ, προτού ξεθι.. ή μις Ντάρμπιτην. Ισως μπορέσεις να μένεις... θησαντούσα στο διαμερίσμα του γίλου μου, και επειδή είχα λείψει τελευταία από το Λονδίνο, δεν είχα παρακαλεσθήσας τις λεπτομέρειες της υπόθεσεως Σίνλευ, η οποία είχε άναστασισει την πρωτούσια προτίμη μημερών.

—Οι Ρέμμων Τράντον, άφρισε νά μου λέπε ό φίλος μου, κατακει στον άπαντο όρφο μάζα πολιτιστικών, κοντά στο Πάρκο. Είναι ένας άνδρας τιμάτα εύτριχος, ανίτανες χρόνος καθαρός. Είναι έπιπλον τύπος γλυκιές, συλλέκτης καλλιτεχνημάτων, κι' η μητρομανία του είνε γ' ασχολής με τον ήλεγχτηριό. Το βράδυ έκεινο ο Τράντον είχε καλεσει στο σπίτι του μερικών φίλων του. Ήσταν ή μόνος Γραφάντων με την κόρη της, ο Βρόσουνον με τη γυνάκια του κι' η μις Μπάρμπορ. Ήταν μια όμορφη ζευγάρι βραδινών κι' διά τα παράδοντα ησαν άνοιχτά. Ή παρέει ρυμούσταν συγκρητισμένη στα σαλίνια κι' άσωνγαν τη φαβόλα, που έπαιξε κάποιο μελόδραμα. Σερνιά άποντηρε ένας πυροβολισμός. Ο Τράντον έσπευσε στην είσοδο και μάρεσε σχεδόν επέστρεψε και φώναξε στον Βρόσουνον νά τὸν άκολουθηκε και στις κυρίες νά μείνουν σις θέσεις του.

Μαζί, ό διον άνδρες, βγήκαν στο πλατινούσα πο' έκει είδαν πεσμένο μαρσούτα στην πόρτα των αστανών, τον Τσάρλιν Σίνλευ, με μια σφάρμα στο κεφάλι. Διπλά του βρισκόταν ένα δέσμαντον τουφέκι κι' άλληγρα ήσαν σκορπιούμενα σκαριούμενα κομμάτια πορσελάνης.

—Πουός είναι ώτος; Τον γνωρίζεις; ... ρώτησε ο Βρόσουνον.

—Ένας φίλος μου, ο Τσάρλιν Σίνλευ, άπλαντης ο Τράντον τρομαγμένος. Τὸν είχα καλέσει νά έσθη κι' αδόντος. Θύ σωτάνας φάνταστα τὴ σταγμή που βγήκε από τὸ άσσανον. Ετοί τὸ δύπλο ποὺ κρατούντος έπιπλοσκόρπτης κι' ὁ δυστυχής σκοτωθήρε. Ω, τι φρεσκό δυστυχήμα! Πρέπει νά τηλεκρηνούν μάρεως στὴν άστυνομία. Έστι, Βρόσουνον, μάνε, σὲ παρακαλώ, με τὶς κυρίες. Δὲν πρέπει ν' αγγίζειμε πάτετα, προτού ξρθει η άστυνομία.

Δέκα λεπτά κατόπιν, ο άστυνομικός έπιπλεωρητής Μάκ "Αντριους" φτάστηκε κι' άρχισε τὶς άνακρισιες. Από το τουφέκι είλετε μονάχο ή μά σημάδια που σκόπισε τὸν Σίνλευ. Ο άστυνομος μάρεως προσεξεῖται τὰ σπασμένα κομμάτια τῆς πορσελάνης. Κατόπιν μετέφεραν τὸν νεκρὸν στὴν κρεβατοσάλαμα τοῦ Τράντον καὶ κάλιπαν ἐνα γιατρός Τενακών ο Μάκ "Αντριους" έσπευσε τὸν παρασταμένον, ο δύπλο μονάχα τὸν πυροβολισμὸν είχαν άκουσει. Ή ίδος ο Τράντον έλαμψτα μπρόστα νά πη. Ο Σίνλευ ήταν φύλος τοῦ καὶ τὸν είχε καλεσάντος τὸ τουφέκι του μαζὶ του, στὶς δέκα το δράδον, από ήταν άλληγρα άνεξήητο! "Αν ήθελε νά δείξῃ στὸν φίλο του αιτό τὸ δύπλο, ποὺς ήταν ο λόγος νά τὸ φέρη γιατὸ κι' δύπλο μέστο στὴ θήρη του; Τόσο μάρος ο άστυνομος, δύστικος κι' ο άνακριτής, κατέληξαν στὸ συμπλέγμα ότι έπρόσκει περὶ άνεξήητος. Ο Μάκ "Αντριους παρέδωσε στὸν άνακριτή τὰ κομμάτια τῆς πορσελάνης, τὰ θόδια είχε συναρμολογήσει και τὰ θόδια σποτελεῖσαν μιὰ παράξην και φοριαστοῦ Κινέζη προσωπέων. Ή μόνη πιθανή έξηγης ήταν διτὶ ο Σίνλευ είχε πάρει μορφὴ τὸν τίνη προσωπιάνα αιτή, για νά την φρεστὴ και νά διασκεδάσῃ τοὺς φίλους του. Ήταν φανερό διτὶ η σημεριά είχε κομμάτια τὴ μασκα καθὼς σύσταση τὸν Σίνλευ.

—Αιτή, με λίγα λόγια, είναι η υπόθεσις, Μπή, κατέληξε ο Ρόναλντ Στάντις. Έστι τὶ συμπλέγμα πράγας;

Μά πριν προφτάσω νὰ άταντήσω, ἔνα χτύπημα στὴν πόρτα δίεξοψε τὴν κουβέντα μας καὶ μιὰ ώμαί μαροφερεμένη νέα μπήκε στὸ δωμάτιο. Ήταν μιὰ ώμοφρη καπέλλα, φορούσε κατάμαυρα καὶ φαινόταν θωματένη.

—Μίστερ Στάντις, φώναξε, είμαι η μις Ντάρμπιτη, η μητροη τοῦ διστυγχούμενον Τσάρλιν. Ή ανάκρισις έδγαλε λανθασμένο συμπλέγμα. Δὲν πρόσειται περὶ άνεξήητος... Έγινε έγραμμα....

—Καθήστε, μις Ντάρμπιτη, είπε ο Ρόναλντ. Μήν ταράξεσθε! Πέστε μου γιατὶ φαντάζεσθε πῶς η ανάκρισις σαράλλει;

—Γιατὶ ο Τράντον είπε ψέματα πῶς ο Τσάρλιν ήταν φίλος του. Φαινούμενος ήσως, ἀλλά πρωτηικής ο Τράντον μισούσε τὸν Σίνλευ, γατά... ἀγαπούσαν αϊτὸν κι' δχι τὸν Τράντον, ο δύπλο ήδειον γά την γυνάκια του. Πιστέψατε μι... Αϊτός τὸν σπώτως... Ω, είμαι σίγουρη γι' αϊτό άνθρωπος, Μά δὲν άντιλαμβάνεσθε περὶ έστεις, πῶς ο Σίνλευ, ένας σοβαρός άνθρωπος, δὲν ήταν δυνατὸν νὰ περιφέρεται στὸ δρόμο μ' ένα πονηρέα στὸν ώμο μα' διτὶ δὲν μπορούσε ποτὲ νὰ φρεστὴ μάργαλα μάσκα, τὴ στηγμή μάλιστα που ήσερε ποτὶ υπέρχαν κι' άλλοι κατεβάνεσθαι... Οχι, οχι... Τὸν σύστοτε ο Τράντον!

—Είναι φάσθια περιεργα δι' αϊτά, μις Ντάρμπιτη, τώρα μάλιστα ποιέζουνται πῶς ο Τράντον κι' διτὸν ήταν φίλοι... Ήσταν δεν άναποιστήτη τὸ γεγονός, διτὶ ο Τράντον βρισκόταν στὸ σαλόνι μὲ τοὺς καλεσμένους του, τὴ στηγμή ποὺ δισούστηκε δι πυροβολισμός. Είνε μά ποιό παρεξέσθη ήποθεστο... Πάντας έγινε θά κάνω διτὶ μπορέσθω, μια φοβία μας... ποιέ...

—Εγώ ένα ξέρω μονάχα, φώναξε η νέα μὲ πάθος. Οτι δὲν συνέβη ένστρογγυμα. Κάποιος σπώτως τὸν καίμενο τὸν Τσάρλιν... Σὲ σᾶς άναβετο νὰ βρήτε τὸν δολοφόνο του...

—Όταν έφυγε η νέα, σὲ λίγο ή πότες ζτύπησε πάλι κι' ο άστυνομος δικτυοφορτής Μάκ "Αντριους" μπήκε στὸ γραφείο.

—Α, φίλε μου!... φώναξε ο Ρόναλντ. Καλώ ήθεστι! Επιθυμούσα ποιό νά σέ ίδω.

—Κι' έγώ, άπλαντης ο άστυνομος κινήτων. Εμαθα πῶς η μις Ντάρμπιτη ήταν έδω καὶ θέλω νά μάθω τὶ σισ είτε.

—Εδειριστω... Ή μις Ντάρμπιτη, λοιπόν, άπολετεί εντελῶς τὰ δυστηγματα κι' έπιμενει ποτὶ έγινε φόνος. Φαντάται πῶς ο Τράντον δὲν ήταν γίλος τοῦ Σίνλευ. Απεναντίας μάλιστα...

Ο Τράντον δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὴν κατάπληξη του...

